

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท ภูเก็ต รีเทล (ประเทศไทย) จำกัด ในเขต 1 มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เป็นการศึกษาปัจจัยจูงใจตามทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two Factors Theory) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยอนามัย ได้แก่ นโยบายและการบริหารของบริษัท การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ตำแหน่งงาน ความมั่นคงในการทำงาน ชีวิตส่วนตัว สภาพการทำงาน ค่าตอบแทน และปัจจัยจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ลักษณะงานที่ทำ โอกาสในการเจริญเติบโตและความรับผิดชอบ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษารุ่นนี้ คือ พนักงานระดับปฏิบัติการเต็มเวลาของบริษัท ภูเก็ต รีเทล (ประเทศไทย) จำกัด ในเขต 1 จำนวน 18 สาขา โดยปฏิบัติงานในพื้นที่สาขาภาคเหนือ 9 สาขา จำนวน 41 ราย สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 สาขา จำนวน 42 ราย และ สาขาภาคกลางตอนบน 3 สาขา จำนวน 14 ราย รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 97 ราย (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท ภูเก็ต รีเทล (ประเทศไทย) จำกัด, กุมภาพันธ์ 2554) โดยเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจากพนักงาน บริษัท ภูเก็ต รีเทล (ประเทศไทย) จำกัด ในเขต 1 จำนวน 97 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความสำคัญของปัจจัยจูงใจในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยอนามัย และปัจจัยจูงใจของพนักงานบริษัท บิวท์สรีเทค (ประเทศไทย) จำกัด ในเขต 1

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาความแตกต่างของปัจจัยจูงใจในการทำงานตามลักษณะประชากร โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

การวัดระดับความสำคัญ ใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551: 74-75) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความสำคัญ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

คะแนนที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00 หมายถึง ความสำคัญระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49 หมายถึง ความสำคัญระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49 หมายถึง ความสำคัญระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49 หมายถึง ความสำคัญระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49 หมายถึง ความสำคัญระดับน้อยที่สุด

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
สถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ บริษัท บูทส์ รีเทล (ประเทศไทย) จำกัด ในเขต 1 จำนวน 18
สาขา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ได้ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม
พ.ศ. 2554 โดยทำการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2554 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved